

Nr 140.

Av herr **Östlund m. fl.**, om anslag till inrättande av nya veterinärdistrikt.

I nionde huvudtiteln, punkt 15, Veterinärstaten: Avlöningar, avvisar departementschefen veterinärstyrelsens hemställan om anslagshöjning med 50 000 kr. till inrättande av sju nya veterinärdistrikt. Veterinärstyrelsen har i promemoria anfört, att enligt en år 1946 uppgjord plan har avsikten varit att inrätta 25 nya veterinärdistrikt med fem distrikt årligen under de närmaste fem åren. Anledningen till denna utökning är att åtskilliga av de distrikt, som tillkommo vid indelningen i veterinärdistrikt år 1935, ha visat sig vara för stora med hänsyn till nuvarande behov av intensifierad sjukvård. För att fylla de mest trängande behoven har veterinärstyrelsen förordnat ett antal extra veterinärer att utan kostnad för statsverket biträda med djursjukvården. Den fasta avlöningen till dessa bestrides regelmässigt av kommuner, vilkas djurägande befolkning måste för sin djursjukvård ha tillgång till veterinär på närmare håll än det, där den ordinarie distriktsveterinären är bosatt. För närvarande uppges fjorton sådana kommunalt anställda veterinärer vara i tjänstgöring.

Den sparsamhet, som departementschefen anbefaller, leder alltså inte till att ett mindre antal veterinärer komma i tjänstgöring, medan de förutvarande få göra så mycket mera arbete, utan frågan gäller i första hand, vem som skall betala redan tjänstgörande veterinärers fasta avlöning. Att detta nu fått bli vissa kommuners lott är inte tillfredsställande. Det torde inte vara de mest välbelägna och med förmåner utrustade kommunerna, det gäller. Det känns givetvis som en orättvisa för dessa kommuner, att staten på detta sätt förbiser ett landsbygdsintresse, vars tillfredsställande skulle kräva ett relativt litet belopp, och låter dessa kommuner betala förmåner som genom statsanslag tillhandahållas åt andra.

Där behov av uppdelning av för stora veterinärdistrikt föreligger och kommuner inte trätt emellan och avlönat extra veterinärer, bli resorna vid veterinärernas sjukvårdsbesök onödigt långa. De medföra förbrukning av onödigt mycket drivmedel, bli dyra att betala för de djurägare, som själva betala för sin djursjukvård, eller för staten att ersätta om djurägarna bli delaktiga i bidraget till lindring av mindre bemedlades djursjukvård. Det är inte någon riktigt välordnad sparsamhet att förhindra att av veterinärstyrelsen föreslagna sju nya veterinärdistrikt så fort som möjligt bli tillsatta.

Vi anse därför, att det funnits goda skäl för departementschefen att, efter uppehåll med nyinrättandet av veterinärdistrikt under innevarande budgetår, låta den ursprungliga planen fortsätta att genomföras på samma sätt som skett med ett och annat anslag under nionde huvudtiteln. Vid avvägning av vilken angelägenhetsgrad man bör tillmäta detta ärende i förhållande till andra anslagsfrågor, anse vi för vår del, att detta anslag bör ges företräde framför mera nya åtgärder, t. ex. regionalplaneringen.

Vi hemställa i anslutning till vad ovan anförts,

att riksdagen ville besluta höjning av anslaget till Veterinärstaten: Avlöningar med 50 000 kr. till 2 825 000 kronor för möjliggörande av inrättande av sju nya veterinärdistrikt.

Stockholm den 20 januari 1949.

Carl Östlund.

Brynolf Stattin.

C. Oscar Nolin.

Märta Boman.

Jöns Nilsson
i Bästekille.

Einar Hægglom.